

have gjort rent Bord, inden de forlod Magten, de have faaet Statskassen saa grundig tømt og ført os hen mod Statsbankerotten. Der er altsaa ikke meget at rutte med. Det kan godt være, det ikke bliver nødvendigt at strides om den Sag. Thi naar der intet er, er der heller ikke noget at strides om. Men skulde Forslaget blive ophøjet til Lov, ønsker jeg det væsentlig ændret, saa at det bliver mere retfærdigt, end det er, som det fremtræder i Øjeblikket.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sandbæk): Jeg kan kun være rigtig godt tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, det har jo paa enkelte Undtagelser nær mødt Velvillie. Selv fra den højtærede Minister er det blevet velvilligt modtaget, og Grundtanken i det er egentlig billiget af ham. Jeg skal søge at gøre de Bemærkninger, jeg kunde have Lyst til at komme med, saa korte som muligt.

Den højtærede Minister talte først om de lykkelige Købstæder, der intet Tilskud faa, han oplyste om de faa Øre, nogle fik, og om de faa Kroner, andre fik. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at de ere lykkelige Købstæder, og de ere tilmed lykkelige i Forhold til, hvor langt de staa fra at faa et Statstilskud. Det er netop Sagen. Den, der er længst fjernet fra her at kunne faa Del i et Statstilskud, er selvfølgelig den lykkeligste Købstad, og skulde vi faa Loven gennemført, som den foreligger, vil dog den Kommune, som faar det største Statstilskud, være den ulykkeligste. Ministeren sagde, at Beregningsmaaden var meget virksom. Ja, det indrømmer jeg, den er meget virksom, for det er ikke et stort Beløb, vi behøve for at naa op til, at den Kommune, der er mest anstrengt eller overanstrengt, kan faa Halvdelen af sine Udgifter dækket af Statskassen. Det kan den netop ved denne Lov, naar den bliver praktiseret sammen med den Lov, vi have. Men jeg synes ogsaa, den bør have det, absolut.

Der er sagt af flere, at Loven af 1903 om Statstilskud til Kommunerne var halvvejs en forfejlet Lov. Jeg tror ikke, det passer. Jeg har fra et æret Medlem her i Salen faaet Oplysning om en Kommunes Forhold og fra en Amtmand om en anden Kommunes Forhold, og jeg skal nu oplyse, hvorledes Tingene stille sig der. Jeg skal oplyse, hvordan det kan stille sig efter den Lov, vi nu arbejde med, hvordan det bliver, dersom Statstilskuddet, den halve Mill. Kr., skulde uddeles til Kommunerne, efter-

som deres Udgifter ere, og endelig, hvordan det bliver efter Forslaget, som det nu er forelagt. Jeg vil kalde den ene Kommune A, nemlig den Kommune, som det ærede Medlem her i Salen har givet mig Oplysning om. Den har i Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Syge- og Hjæpekasser saadant noget som 59,000 Kr. — ja, det sidste havde de for Resten ingen Udgifter til, dem afholdt de ad anden Vej, for da de ikke vilde have syndelig Indflydelse paa deres Statstilskud, bryde de sig ikke om at faa det med. Men hvad have de i Statstilskud? De have 104 Kr. 44 Øre. En anden Kommune, B, har til samme Formaal: Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Syge- og Hjæpekasser, en Udgift af 9,020 Kr. 79 Øre, men vil af Statstilskuddet faa 1,860 Kr. 66 Øre. Er det nu ikke en væsentlig Forskel, at den ene har en Udgift af 59,000 Kr. og kun faar 104 Kr. 44 Øre, medens den anden har en Udgift af godt 9,000 Kr. og faar 1,860 Kr.? Er det en daarlig Lov? Det er dog vist, naar vi faa den set efter i Sømmene, den bedste, vi have faaet endnu. Men skulde Statstilskuddet fordeles efter de Udgifter, de paagældende Kommuner have, vil Kommune A, naar Skolevæsenet beregnes med til de andre Formaal, Alderdomsunderstøttelse o. s. v., faa en Udgift paa 98,938 Kr. Hvad faar den i Statstilskud? Den faar i Statstilskud, hvis dette fordeles efter Udgifterne, 1,925 Kr. Den anden Kommune, B, har en Udgift af 15,905 Kr. til disse Formaal. Hvad faar den? Den faar 309 Kr., det er en Forskel. Men hvad vil Kommune A faa efter det foreliggende Forslag? Den vil i Tilskud faa Nul, medens B vil faa noget over 6,000 Kr., saafremt det Statstilskud, den faar, ad anden Vej, lagt sammen med Statstilskuddet, ikke overstiger Halvdelen af de nævnte Udgifter. Det er Forskellen paa de tre Love, det er Forskellen paa, hvad Vej vi gaa. Jeg synes nu, vi skulde gaa den rigtige Vej.

Saa talte den højtærede Minister om, at 2,000 Kr. vare mere det ene Sted end det andet. Det er ganske rigtigt, det have vi ogsaa beregnet, og derfor have vi Afdragsbeløbene: 800 Kr. i København for en Familie og 100 Kr. for hvert Barn, 700 Kr. i Købstæderne og 85 Kr. for hvert Barn, og 600 Kr. for Landet med Fradrag af 70 Kr. for hvert Barn. De ere beregnede med i Statstilskuddets Fordeling, absolut. Saa siger Indenrigsministeren, at Indkomst- og Formueskatten til Staten kan være ud-